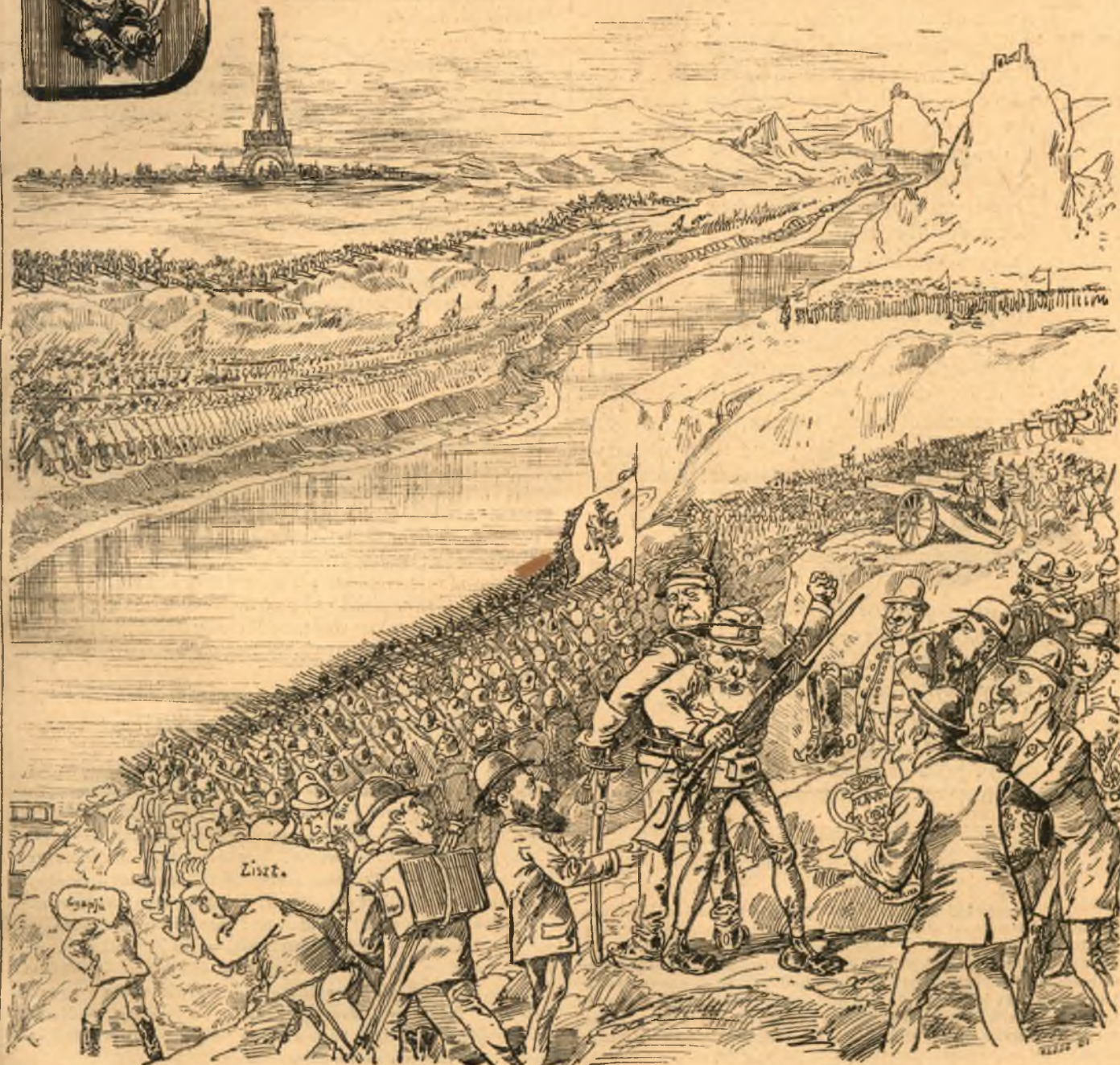

BORSSZEM JANKÓ

SI DUO FACIUNT IDEM, NON EST IDEM.

Rekruta. Strázsamester bácsi, segíték magának.

Vén strázsamester. Sohase lábatlankodjál itt öcsém, mert még bajt csinálsz magadnak. Bele talárod ütni a fejedet valami golyóbisba.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban : Budapest, Ferencziek-tere 3. sz. Előfizetési díj : Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Szesztörvény.

Az állam elfeledte rég,
Hogy ember is van a világon.
Adóalany e nemzedék —
S adótárgy hajt ki minden ágon.
Hogy járjon és nőjön a gép,
Azért él, izzad s vész a nép.
A gépnek célja volt temérdek —
Ma már — csak a fiskális érdek.

Az államgép főkatlana
A drága hon drágább gyűlése;
A szeszdó forr benne ma,
De nincs berugva tőle mégse.
Sőt megdöbentőn józanul:
Lángtól statisztikát tanul.
E gépcsavar bebizonyítja,
Hogy jólétünknek szesz a nyitja.

S kétségtelen Láng igaza,
Mert ő a fiskus egy darabja;
Ha szeszdót kér a »haza«,
Láng kéri — s Láng meg nem tagadja.
Uj törvény készül s célja ez:
Teremjen sok, tengernyi szesz —
S azt sok »adóalany« fogyassza,
Mert ez az államgépnek haszna.

Az államgép törvénye ez;
Az ember más törvényt kívánna:
Olyant, hogy vesszen el a szesz,
Mely népünket pokolra hányja.
A szesztől aljas lesz az ész,
A szív rosz, a test csenevész;
Bünt, kórt fakaszt e szörnyű méreg, —
De haj! — ez a fiskális érdek.

Apró hírek.

+ **Személyi hírek.** Kwik Mátyás anyási túlköncz és harangár jeles művét a »bakterium elmélete« az akadémia nagy jutalmával tüntette ki és legközelebb sajtó alá rendezi. — *Gr. Waldapfel* Jenő a tápió-bicskei lábbeli-javítnok-gyakornokok ön- és betegségyelőző együletének jól talált mellszobrát és nagyrabecsülése kifejezését küldötte el. — *Csimbók* Mari ma kisededővi eredményes kísérleteiről Czárán vizsgáló biróval értekezett, kinek tetszését annyira megnyerte, hogy az emberiség érdekében huzamosabb időre magánál marasztotta a jeles hölgyet. — *Polonyi Géza* köz- és váltóügy- és honvéd a saját költségén a Gellért-hegyre observatoriumot épített, hogy a főváros és egész ország közérkölciségére annál könnyebben gyakorolhasson főfelügye-

letet. — *Leheg* Mihály ma jegyet váltott — a közfürdőbe. — *Dr. Bunda* József a nagyváradi dicső napok romjairól siratja az itthon maradt koszorúsok sorsát.

* * *
* **Páris** a századik miniszter-válság megünneplésére készül; az előkészületek lázas sietséggel folynak.

* * *
* **Hazánk és fővárosunk** korlátolt pálinkamérői a szeszdó-javaslat ellen interpellációval bizták meg szerdahelyi K. Lajost.

* * *
* **Charon**, az alvilág révésze és csatorna felügyelője, ajánlkozik fővárosunkat örök időkre ivóvízzel ellátni. A mostani víznél 250 ázalék-százalékkal tisztábbat kínál a Léthe vizéből.

* * *
* **Debreczen** Soroksár sorsára jutott, ott a kötél-tánczost, itt meg ezentul a *Petőfi-társaságot* ne emlegesse, aki nem akarja, hogy roszul járjon.

* * *
* **Az újpesti natos-gyári** részvénytársaság igazgatóját az a kitüntetés érte, hogy a francia állam papiros-hamisító és terjesztő társaság szakértői értekezletre meghívta. Reméljük, hogy a magyar ipar Tisza Kálmán daczára diadalt fog aratni Franciaországban.

* * *
* **Nincs vakmerőbb ember** széles e hazában Tisza Kálmánnál. Tegnap magára zudította a francia közvéleményt, lehetővé a 3 év előtt annyi jeles toasttal ápolta és világgá bocsátott magyar-francia barátságot. Ma még sokkal merészebb dologra vállalkozik: főmeli a dohány és szivar árát. Amazt, ha zajgó szívvvel is, de még elviselhetnök; de hogy enhazája ellen ilyen merényletet kövessen el: nem, nem, ezt nem lehet eltűrni. Nincs ez országban férfit, pipát és kostöket viselő, ki föl ne háborodnék ezen a vakmerőségen. Készülj Helfi! Föl ti többiek! Itt az idő. Ha most nem lesztek miniszterek, nem Tisza az oka.

Uj gasztronómiai magyar szótár.

A magyar gasztronómok (ilyenek is vannak) elhatározták, hogy a könnyebb emészthetés céljából csak olyan ételeket esznek, melyek magyarul vannak nevezve. Hogy ne keljen a fejüket törniök — ez a gasztronómia elveivel ellenkezik — a »B. J.« nyelvészei kósto . . izelítőül egy kis pró. . kísérletet terjesztenek elő. Ez ujításban szem előtt tartották a szényen, köneghalvac, vasélecséleg, mireny, dárdany stb. nyelv-, nyak- és uttörő szók nemes példáit, pl.: marhahus garnirozva = *m. körülménytel.* — Főzelek auflaggal = *fött étel föltétellel.* — Sertés-szelet = *szelvény.* — Csusza = *egyközény.* — Pogácsa kerekény. — Kelt tészta = *kelevény.* — Gyurt tészta = *gyurmány.* — Tejföl = *fövény.* — Zuspeis = *mellény.* — Metölt = *jordány.* — Töltött káposzta = *töltény.* — Beinfleisch = *csontár.* — Kappan = *nemtelen baromfi.*

A többi is igen étvágyizgoncz.

Mocsáry színváltozása

avagy :

hogy került ki Mocsáry Lajos a parlamentből

és hogy került oda vissza.

Dr. Hombár Mihály védbeszédei.

— Tekintetes Törvényszek! Vé-
denczem Csorba Gábor súlyos testi
sértéssel vádoltatván, a végtárgyalás
folyamán kiderült, hogy a büntetett
nagyfoku ittasság állapotában kö-
vette el. Már pedig általánosan ismeretes Farinacius azon mondása :
»Ebrius punitur non propter delictum, sed propter ebrietatem«. . . azaz a részeg nem a büntett, de az ittasság miatt büntetetik. Igen, de említett jogtudós nem tudta, hogy hazánkban a szeszes italokra mily adó van róva, nem tudta, hogy ki azokból oly mértékben fogyaszt, hogy lerészegedik, indirect adó-fizetése utján a haza javát tetemesen előmozdítja. Hogy pedig ezt védenczem önként, minden kényszer nélkül tette, azt még bal-
véleményében elfogult közvándló ur sem tagadhatja. Ez által tehát védenczem intenciójának tisztaságát bizonyítván a honfui érzés nevében kérem védenczemet a vád alól felmenteni.

— Elismerem, Tek. Tvszék, hogy védenczemre nézve *enyhítő körülmény lett volna, ha ő maga is a vízbe fullad.* — De hát, a helyes logika szent nevében kérdem, lehet-e védenczemet azért, mivel egy neki kínálkozott *enyhítő körülményt, felelőssége érzetében, felhasználni elmulasztott,* — halállal büntetni? Lehet-e, szabad-e neki súlyosító körülmény gyanánt felróni azt, hogy a büntető igazság kezét kikerülni nem akarta?! Mily kifecza-
modott jogászai distinctio! Hiszen épen az, *hogy a saját bűnös életét megmentette a földi igazságszolgáltatás számára, szól legszembetűnőbbben az ő ártatlansága mellett.*

Baross Gábor.

Mindig készen áll a Gábor,
Nincsen neki nehéz labor.
Tisza! ? Körös! ? Szamos! ? Maros! ?
Mégfékezi őket Baross.
Erény-Irányít neveti,
Consilium? Kell is neki!
Csítt, sok kiöntött filiszter!
Mit ne tudna egy *miniszter?*

Hiram S. Maxim.

Ki e pogány? Nevét manó vigye —
 Nyelvét törí belé a vármegye.
 És még a bejelentő hivatal
 Se tudja: agg ez, avagy fiatal?
 Ki ő? Nem jár a *Hangliba*,
 S nem ideálja a *liba*?
 Nem *Fenyressy* Ferencznek ismerőse?
 Nem volt egy víg párbajnak hőse?
 Nem ő verselt-e e napokban
 A jó »*Fővárosi Lapok*«-ban?
 Részt vett a löversenyeken
 Mint jockey, úgy rémlik nekem! . . .
 Dehogy, — nevét úgy többször hallanám —
 Heuréka! Ő talán . . . sőt nem talán,
 Hanem bizonyly akadémiкус! . . .

Még az se! Hát ki? Ez egy fifikus,
 Amerikánus technikus,
 Ravasz, tudós és praktikus.

Sok hosszú éven, éjen s napon át
 Gyötré, töré tervekkel telt agyát.
 Előtte könyvek, rajzok, fegyverek,
 De *Maxim* úr *fene* gyerek,
 Előtte minden ami van már — semmi!
 Becsvágya: *mind' előbbre menni!*
 Ő spekulál, ő konstruál
 És végre föl egy új fegyvert talál.
 És aztán, diadal-teli
 A »*yankee-doodle*«-t füttyöli.

Hatalmas fegyver! Nincs már taktika,
 Legyőzi azt a matematika.
 Egyet lö *Maxim* fegyvere —
 S egy zászlóaljat levere.
 És még egyet lö — s íme ott
 Egy egész ezered halott.
 A harmadikszor durran — és
 Egy dandárt öl meg a lövés.
 És négy lövést, többet se tézsen —
 S a sirra egy hadosztály készen.
 S csak öt lövésre — ez remek —
 Elvész egy egész hadsereg.
 És minden oly biztosra megy,
 Akár a biztos egyszer-egy.
 Ember hibázhat, ez a gép soha —
 Im, kész a népek ostora!

Mindég és mindenütt talál —
 Gyors, biztos és ügyes halál.
 Csalhatatlanul, präzíz arat —
 A 2×5 az mindig 10 marad.

*

S hogy *Maxim* elkészül vele,
 Felebaráti gúnyal van tele.
Amerikám! Ez nem neked való,
 Az ó-világba most megy egy hajó;
Maxim felül rá gyorsan, izibe',
 S gépét az ó-világba viszi be.
 Ott essék vele gyakorlati próba,
 Itt van, vegyed, vén bamba *Európa!*
 Fizesd meg és lövöldözz véle . . .

S ugy lesz, miként *Maxim* beszéle.

Sanyaró Vendel nyögései.

— *A multkor beteg voltam s dijnok-egyletünk szigorló főorvosa két pióczát rakatott rám. Szegény pióczák! Én meggyógyultam tőlük, ők belém betegedtek.*

— *Azt mondják, hogy egy tojásnak annyi tápláló ereje van mint egy font húsnak. Eddig még nem tapasztaltam.*

— *Mikor a gyomrom megszólal, a mellettem ülő kolléga azt hiszi, hogy harangoznak.*

— *Az én szájamnak csak egy rendeltetése van: hogy beszéljen.*

— *Lakásommal szemben egy hentes nyitotta meg üzletét. A boltajtón függ a sok oldalas és kolbász. Oh, most tudom, most érzem csak mi az: reménytelenül szeretni!*

— *Már nem is merek az opera portásával szóba állni — hát ha egyszer eltüsszenti magát!*

— *Legjobb akarattal mellett sem tudom azokat, kik kövel dobnak meg, kenyérral dobni vissza.*

— *Succi-egyletünk Wein János urat, békáknak, rákoknak, továbbá mindennemű zöld veteményeknek és elegyes ételmaradékoknak a vízvezeték útján való bérmentes szállításáért, egy hanggal és gyomorral megválasztotta disz-dijnoknak.*

— *Én rák ugyan senki sem foghatja, hogy hasból beszélek.*

— *A »Jó sziv« sikereim okulva Succi-egyletünk legközelebb a »Jó gyomor« bazárját fogja megnyitni.*

ORSZÁGGYÜLESI FÜDÓSÍTÁS.

(From our own.)

— Szesz-vita akadályokkal. —

Hegedüs Sándor. T. ház! Ha előadója vagyok a szeszadó-javaslatnak, annak fő oka az, hogy hiszen a kormánynak ugyis spiritus familiarisa volnék. Ez volt a főtekintet, hogy miért én adok elő, nem pedig Krausz Lajos. Ezek után kérem fogadják el minél előbb, ugyis fölösleges a sok disputa, többségünk kész, s a delegációk junius 9-re vannak összehíva.

Irányi Dániel. T. ház! Kettős minőségben szólalok fel és constatálom drámai conflictusomat. Mint az erényegyesület feje örömmel üdvözlöm azt a javaslatot, mely a pálinkát megdrágítja, hanem szélbali pártvezér minőségemben el kell vetnem, ennél fogva sehogy se szavazok.

Pázmándy Dénes (lelkendezve berohan egyenest Párisból, a Boulevard des Italiensről.) T. ház! Baj van, rettentő baj! (Halljuk! halljuk!) Veszélyben a haza! Tisza Kálmán válasza a párisi kiállítás ügyében úgy felzaklatta a francia közvéleményt, hogy irtó harcokat indítottak ellenünk. Boulanger 6 millió francia élén már Pozsony alatt áll. . . És kijelentette előttem, hogy nem fordul meg, amíg Tisza Kálmán fejét tálczán elibe nem viszem. Van szerencsém ennél fogva a következők iránt interpellálni a t. kormányelnököt:

1. Szándékozik-e szerencsétlen politikai pályafutását az általam neki nyújtott hatásos drámai módon — lefejezéssel — befejezni?

2. Maga óhajtja-e magát lefejezni vagy talán mással óhajtja magán e mütétet végrehajtatni?

3. Kész-e hagyatékából egy ezüst tálczát pártunknak testálni, hogy azon föntisztelt fejét Boulangernek bemutatthassuk?

Az elnök. T. ház! Constatáltam időközben, hogy Pázmándy képviselő úr értesülése téves: nem a tábornok Boulanger érkezett Pozsonyba 5 millió katonával, hanem egy Boulanger nevű francia életbiztosítási ügynök, ki öt millió forintot szeretne nálunk keresni. Ily körülmények között Pázmándy ur legalább egyelőre tán megengedi a miniszterelnök urnak, hogy fejét megtartsa. Folytassuk a szeszvitát.

Mocsáry Lajos (Doda Traján maszkjában be- és föllép. Derütség.) Alta casa! (Magyarul!) Mily türelmetlenség, mily nemzeti chauvinismus! Hát már románul se beszélhet az ember? Szörnyű! (Dologra!) Jó, jó! . . . áttérek, áttérek. . . Ami tehát a szeszjavaslatot illeti, azt nem fogadhatom el, mert a czélt, az ország jóvedelmeinek szaporítását, helyeslem ugyan, de az eszközt, hogy ez az adózók rovására történjék, roszalom. Tessék ugy szorítani ki a nagyobb jóvedelmet a szeszből, hogy annak ára még olcsóbb is legyen. (Hogyhogy?) A pálinka fogyasztás emelésével. Fogyasszon az ország huszszor annyi pálinkát mint jelenleg, és meglássák, óriásilag fog a jóvedelem növekedni. Csakhogy akkor be kell előbb az országba még vagy két millió románt s legalább egy millió tótot telepíteni, mint akik a pálinkát szeretik. A magyar elem borfogyasztó lévén, nem jöhet tekintetbe,

s hogy helyet adjon a betelepülendő nemzetiségeknek, telepíttessék ki Lebédiába vagy Krimiába. Ime egy új politico-nationalistico-spiritistico program!

Madarász József (lélekszakadva berohan.) Catty. . . Zászló. . . Trencsén! . . . Honom pusztulása!

Az elnök. Mi történt?

Madarász József. Janszky. . . Janszky! . . Ország bomlása!

Az elnök. Szóljon világosabban!

Madarász József (a honfölytől fuldokolva, szó-elakadásba esik, minél fogva Visi Imre magyarázza meg a háznak, hogy a nemzeti zászlót Catty levétette Trencsénben.)

Thaly. Botrány! Le vele! Éljen Bercsényi!

Tisza Kálmán. Mérsékelje magát, t. kurucz társunk, mert semmi oka a lelkesedésre és méltatlankodásra. A trencsényi botrány nem scandalum, hanem kacska, melynek peccenyéjére van szerencsém ezennel meghívni. Költsük el. (Megeszik és izlik.)

Az elnök. Folytassuk a szeszt, különben sohse érünk a végire az incidensből.

Neumann Ármin. T. ház! Engedjék meg, hogy a kormánynak évi 9 milliónyi többlet-ajándékot adjak saját számításom alapján a szeszből. (Vekerle a legkecsesb mosollyal fogadja a meglepetést és kívánja, hogy úgy is legyen. Aztán megpróbálja Neumann szemüvegét, melyet rózsaszínübbnek talál a magáénál is.)

Szentkirályi Albert. T. ház! (E pillanatban egy bomba repül a házba, ép a miniszteri bársonyszék elé. Mozgás, rémület.)

Az elnök. Merénylet. . . attentátum! . . .

Tisza Kálmán (fölv teszi a bombát, melyre ez van írva: »Szélbali nyilatkozat a párisi kiállítás ügyében«.) T. ház! Ne ijedjünk meg! Csak papiros. . . belül meg üres — egészen üres. . . Jó lesz otthon dohánytartónak. (Zsebre rakja.)

Az elnök. Vége jó, minden jó! Az ülést berekesztjük.

ATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

— Egész Portugália fensik, a többi része mélyszik.

— Önök között még az Archimedes lámpásával is kevés okos embert találhatnék.

— A multkor egész órán erről a tárgyról beszéltem; de önök úgy zugtak, hogy nem tudtam szóhoz jutni.

— Ki fedezte fel a gyufát?

— Mit lármázik? Azt hiszi, hogy maga a professor?

— A török tábor éjjelire vonult.

— Az ember felkel reggeltől egészen estig.

— A hajósok régóta éheztek és szerettek volna már valamit a gyomrukban látni.

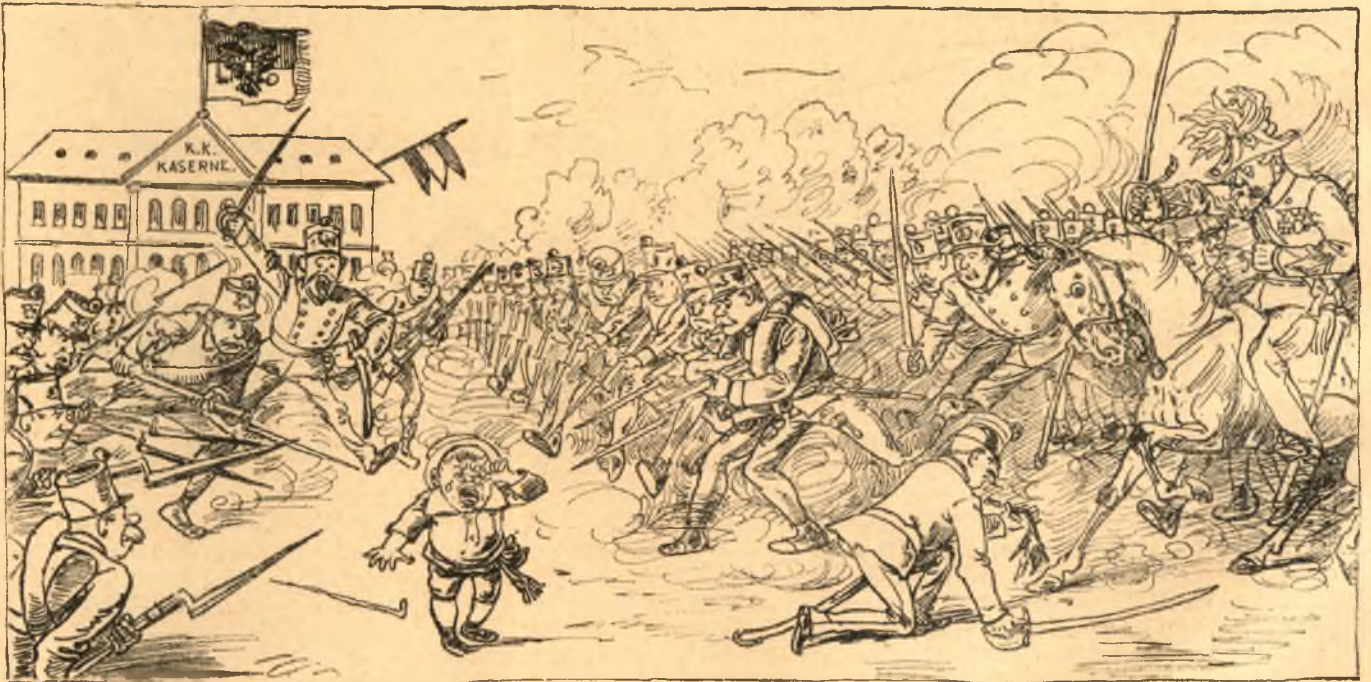
A TRENCSÉNI VESZEDELEM

vagy :

A cs. k. osztrák generális diadala és vége.

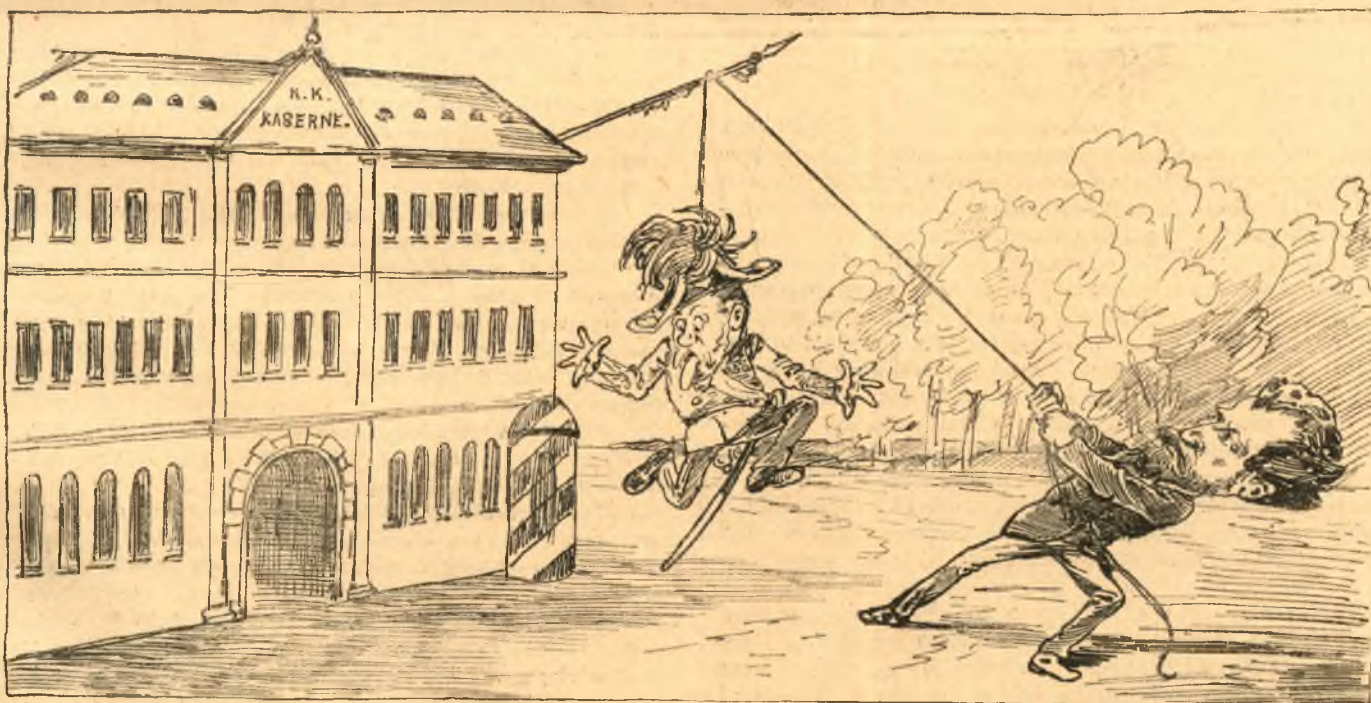
Csinnadratta bum-bum! — zenebanda harsog,
Trencsénbe vonul be *Catty* főparancsnok.
Véle sok-sok ezer ember és sok száz ló.
»Hah! was ist das?« Rémul s ordít *Catty* mordul,
Elnémul a banda, a ló horkan, fordul...
Iszonyu merénylet: *egy nemzeti zászló.*

Habt Acht! Egy brigáda a schwarmliniába,
Kettő rezervába! Laufschrift bakák lába!
Ügyes fürgeséggel ezt menten cselekszik,
Legyőzve a rebell — lesz új hadi érem —
Jelent egy vitéz tiszt alássan, féltérden:
»Parancsnok! a zászló lába előtt fekszik!«

Diadalmenetben a várost bejárván,
 Nemzeti zászlót lát *Catty* a kaszárnyán.
 Szörnyű ijedtében rögtön le is tottyan.
 »Hornisten, *Sturm blasen!*« — Létrára vitézek!
 Foly az ostrom, *Catty* diadaltól részeg,
 Mert e zászló is a zsákmánya lett ottan.

Ami ábrázolta volt a három képen,
 Hogy az szent igazság — nem bizonyos éppen,
 De biztos, hogy, amért zászlónkat lenyúzza,
 »*Budapesti Hírlap*« bösz *Balogh* Palija
 Zászlórúdra, melynek a zászló a híja,
 Szegény *k. k. Catty* generált felhúzza.

Trafik-drágaság.

Nosza Helfy, nosza Ivor:
 Drágább lett a dohány, szivor!
 Tudjuk jól az okát.
 S mit csinál a pipás polgár,
 Gondolata valjon hol jár?
 Hát szíjja a fogát.
 S trafik előtt meg-megállván,
 Szeme véresen forog,
 S nagy dühében így morog:
 „Hallod-é te Tisza Kálmán —
 Füstöld fel a tudományod,
 Ha megdrágult a dohányod!
 Rothschild-grupp hitelt ne adjon,
 Tubákod mind megmaradjon,
 A kubád meg ne gyuladjon.
 Azt a trafikos keserved’!
 S akár hogyan veted-hányod:
 Se szivarod, se dohányod —
 Füstbe menjen csak a terved!

Dementi

(à la »Nemzet.«)

Egy bizonyos laptársunk ma azt a hirt közli, hogy Catty pozsonyi hadtestparancsnok Trencsénben a magyar nemzeti zászlót levétetvén, imádott hazánk hőn szeretett színeit megsértette. Nehogy ezen oppozicionális álhir a kedélyeket fölzavarja, föl vagyunk hatalmazva kijelenteni hogy: 1. Catty nevű hadtestparancsnok nem létezik; 2. Pozsonyban hadtestparancsnokság nincs; 3. Catty pozsonyi hadtestparancsnok Trencsénben soha nem járt; 4. Catty pozsonyi hadtestparancsnok Trencsénbe való bevonulásakor nemzeti színű zászló kítüzve nem is volt; 5. A kítüzött nemzeti zászló levételére vonatkozólag Catty pozsonyi hadtestparancsnok semmiféle parancsot ki nem adott; 6. Catty pozsonyi hadtestparancsnok meggondolván, hogy a zászló levételére irányuló, tisztán szerénységi indokból eredt parancsa bizonyos körökben bizonyos kellemetlen magyarázatokra adhatna alkalmat, e parancsát még idejekorán visszavonta; 7. A zászló levétele, ámbár meg nem történt, nem Catty pozsonyi hadtestparancsnok rendeletére eszközöltetett s ő sajnálta legjobban, hogy az még sem mellőztetett — és 8. A nagy port fölvert nemzeti zászló még ma is ki van tűzve a trencséni kaszárnán, melynek Catty hadtestparancsnok közelében sem volt.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

☆ O Voskopot sindlonk szélesre, hojd 9 millión florén todjon rajto kicsószni az országból; már mastand hun tonálonk mi ed orongy-kopot ohun oz o 9 millión be fogjo csószni mihaz-zánk?

☆ »Tudja-e Salamon gazda, mikor lesz vége az antiszemitizmusnak?« — kérdez tülem o szamszéd szüvetkezet-bótos. — »Mogo tolán todja?« — kérdezek én tüle. — »Mikor az utósó zsidónak vége lesz!« — felel ü. »Igozo von, — odok vissza neki o szút — mert okkor nem lesz senki, o ki nyamtosson oz onteszemit ójságokot.«

☆ Forcsa! Hojdho egy szegény ember o szeszestolokban keresi vigasztolást, oz kárhoytotondó dalag; de hojdho edj szegény ország o pálinkábon keresi o segítségt, oz ellen semmi kifogás.

☆ O parlamenti szeszodó-vito von edj kedéljes hongverseny. O Tiszo Kálmán oreság o kormester: referent Hegedős oreság viszi o »Leitmotivt«; o kormángypárti képviselő oreságok klarinéton főjják o szép reményeket; oz ellenzéki oreságok pedig contráznak.

☆ Tiszo Kálmán oreság reménygl oz ój odóbból 15 milliónt; de o Neumonn Ármin oreság von edj még nodjobb politikos: todjo, hojd oz emberek mindennek sok a felét hiszik el, hát reményli minjárt 25 milliónt.

☆ Mikor alvasok oz ójságbo, hojd miljen sak képviselő iratkozta fel mogát a spiritosz vitára, jotja nekem eszibe a mandás, hod az emberek szeretik arrul beszélni, o mivel nem birnak.

☆ Forcsa! Edszer ígérte volomit o Pettüfy társo-ság, és akkur se nem tortotta meg.

☆ Megint ed ój fedver. 600 lüvés ed percz olott. Én nem a poska júságán tönödöm mogomot, honem o jüngeségen oz emberi élettül. Micsede jüunge partéka valt oz ember eddig is, hát még ezotánd! Gondoljunk meg sopán sok oztot, hojd edjetlen ed percz olott 600 ember todja megholni.

☆ Oztot o bizomos jó hirnévt, omit némelik pületikos elrontja ed szomár fejjel, oztot o Rojto-Rojto ejd-szerre viszonyeri ed löfejjel.

☆ Bismarck oreság kiltijo o froncziákat Német-országbul. Forcsa hodjan megváltozza mogát oz ember. Ezelütt 18 esztendü miljen sok froncio nem is gyütt, honem hozták. Még ez sem nem volta elég, még küllütt Elszász-Lothringiót onnektálni, hojd még tübb froncia ledjen. Most meg ed pár vándar legénygtül is ódj féli mogát o Bismarck oreság. — Forcsa! Ho olejan nadjon nem szereti o froncziákat Németországba: köldje hozo mind o froncziát, egész Elszász-Lothringiót, okkor lesz neki tölük ürükös béke.

Jó tanács.

— A francia népnek adja Magyar Mihály. —

Szegény, bolond, jó francziák,
Elmés, nagy s mégis bamba nép.
Ti véletek már a világ
Minden liaisont összetép.

Egykor mindenki szeretett,
S egykor mindenkit szeretél; —
Ma unott bájjaid felett
Elzüg a gúny, a fagy, a tél.

Ránczos lón arczodon a bőr,
Kendőzöd bájjaid hiát —
És, ami legnagyobb malheur,
Megkaptad a *hystériát*.

A régi udvarlórdat
Szidod, gyalázod egyre; sőt,
Hogy compromittáljad magad,
Most tartasz *kozák szeretót*.

Botrányt csinálsz sokat, nagyot,
Illetlenül viselkedel —
Csoda-e, hogy ki elhagyott,
Csak foghegyen bán véled el?

Tiszát szidod ma, igen öt,
Mert a szava sértett nagyon.
Csapnád el inkább *szeretőd*,
No meg *Boulangert* csapd agyon.

Kraefhuber Tóbiás

preschpurgi házi ur okoskodásai.

Czu tumm!

Osz exlenz feldzeugmeister von *Catty*, agi ami fározsungdull mekfan ety indim k. k. Corps-Commandant és Ehren-Bräzusz a k. k. pózoni *Veterahren* *) Vereindull, lebarancsollda a röbellisch mótyor nemszedi színű lópokót a k. k. Kasernrull a

Trentschinpa és, haszt esz nit xégn, fan ezérd a *Preschpurgpa* a loyall és gutxint fározspa midöllung ety naty felszalladás.

Auflauf!

Heczc!

Gravall!

Ribillion!

Hülfe! Sekidség! Giderde mekind a revolucziann, id fanag a Juraten! Gotonaság gérun, — de asztad gi

*) Faty tolán *Wetter Hahnen* montjág?

K. T.

nem fizedung, mind ahoty a Judenkravallogér is nem fizettung mek az 5000 florint, hanem bepereldunk a pudipesdi mótyor minisdérium, ogi nem enkette mek, hoty a Judengasslipa gicsid fölgeverjung.

Biros-fehér-szeld százlófal masirosznag a jogászgonász tyeregeg, hoty a feno etyo mek, az exlencz von *Catty* logása elé, és od úty giobálljág, hoty az etynek csag úty puorsódzig és nem jól lesz!

S ami tep, migua gészen fanag, agua hoszo meneg a fadjug és elmulaszdzjág gicsint a *Judengasslipa* is föllfrisideni.

Czu tumm! Ety preschpurgi temanstracziann sítohecz nelgü! Tyollázat! Pe göll tschugni a gelgeged, — szétyen hósznag ami fén fejungra.

Asz én fiam, a *Grasznahubay Alladár* pégde, uaditota lekjopan, hoty: »*Abczug Catty!*« Gidókotom asz isdendelend!

Hanem a trentschini temanstracziann erülöm mókomat. Ámpádra asz exlenz nem fold ám pádor pefallani, hótý mid ógorda dullajdongében, aszér ladjug, hótý a generáll úrogra el lehed montani: »gennyü *Cattyt* a danczpa fini.«

»Tyin íde, tyin donács.« Ming fárhadung. Mid nem dzsünállja mek a nébsék, mekdzsünállja a godonasák.

Hoch *Catty!*

P. p!

Reb Menachem Cziczeszbeiszer

szörnyü átkozódásából.

— Annyi kü nüjjon o hosodba o hány átkot tülem olvasol!

— Ledjél te vak kódis és oz Ondrás bácsi kungyürüljön meg te rojtod!

— O Kovács tonár oreság jakoroljon rojtod o művészetit!

— Ledjél jeges medve o Zochara sivotogon!

— Lokos ledjen tülled minden zápfog!

— Küpülüzünek tégedet noppol o barbélj, éczoka a puluskák!

— Vedjél telket o tisztviselő telepen és olejan keserve-sen épöljön o te házod, mint o boziliko!

— Otolsó kliens ledjél o Kozarektül!

Postapíz.

Az m. k. röndünk mivé leszen, hogyha

Enyves uju czibil népség a postapizt loptya?!

Van itt ész! De hát annak is muszáj vót megállni,

Hogy lehetett nagy bankónak rongy papírrá válni!

Átkozott egy poszkiszlis vót, azt mán kisütöttem.

Egyebet mást mit tehettem? A nyomát ütöttem.

M. A.

ÜLETLEN GOMBOK.

Minden zöldül.

Illatábrát lehel a völgy,
Lombot hajt a lombtalan tölgy,
És a dalos madársereg
Új életről dalt csicsereg.

Minden zöldül, minden ébred —
És a tavasz-ébredésnek
Örömnappján költő lelkek
Fűről-fűről énekelnek.

Istenem, mily összhangzat van
A tavasszal e dalokban!
Kiolvasni minden versbül,
Hogy a tavasz zöldje pezsdül.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Egy még egészen jó karban levő anyósra akár kölesön, akár végkép átengedtetik. Különösen ajánlható olyan hölgyeknek, kik fürdőre utaznak és férjüket nem szeretnék egyedül hagyni. Czim: Sárkány-utca 15.

Teljes, de teljes ellátásra elfogadok egy szolid fiatal embert. Ajánlatok: »Magányos özvegy« czimen a kiadó-hivatalban.

Végeladás. Egy felhevülésre még igen alkalmas jó sziv akár kézzel, akár anélkül minden áron eladandó. Tudakozódni lehet »Árvácska« czimen e lap kiadó hivatalában.

A Szikszaitóla városligetig vezető uton Boros Jenő elvesztette — egyensúlyát. De miután másnap reggelre megtalálta, a n. é. közönséget figyelmeztetjük, hogy ne fáradozzék a kereséssel.

— Ujabb szörny toast. —

(Csölekedte a püspöki ebéden aranyszáju Ondrejkovics János.)

Báró Eötvös mondá: »A szívnek ünnepek kellenek, hol érzelmeinek diszajnát kinyithassa! e vezérelv szerint, e ritka csillagzatos ünnep úgy mint mélt. Dr. D— József szentséges pápa főpapja és nagys. Dr. K— Nándor apát-kanonok és kegyurnak e szent-benedeki tulajdonukban rögtönzött feltüntetésének és e fényes alkalomból a hazai műemlékek ezen színhelyén: ország világhírű Székelyi Mailáth István Barsvármegye főispán ur ó méltóságának elővarázslott felbitorodásának dicsünnepén, hálászeszünk petroleuma a hallgatagság erődítményét ellenállhatatlanul szétrobbantá azonban ha mikor, bizonynyal mi a tantaluszi kinketreczben sanyargunk leverten, midőn szende szózatunkat ama babérkoszorusan kimagasló kormánylovgot mérenykedünk érinteni, kinek nagy választéku érdemálmait Montalemberti sőt demosztrenesi szónoklat csigalépcsőjével sem

érhetni fel! Üdvöz légy e mozaik rakatu személyzet gyűrűjének gyémántja közméltánylatu Főispán ur! Mint a varázsütésre fakadt csermely a sivatagban jegezcsvizével, szintugy villanyozza a honi társadalom körét leereszkedő jelenléted, mert valamint a sas csak sasokat nemz, ugy nemcsak a méltóságos ösvér, hanem a dicsugaras elődök polgári s szellemi erényeinek is gazdag örökségét magasztaljuk élénk fényképedben! a haza és egyház jólétén rágódó hány vészmadárnak füták meg már a takaródót? miként a művész ráismer Lisztre a halhatlan zongora-királyra, ennek e műszeren egy fogásáról, ugy tudományod magas röpte nemcsak az országgyűlés, hanem a főrendek csarnokában, sőt az irodalom évlapjain is kitündöklök! Szónoklatod, mint az oroszlanyszelidítő hirneves »Bati,« a vadon lakóit is hatékonyan átszellemíteni képes mindannak daczára, hogy kiáltó jelességeid egész hajóraját szerénységed tündérbarlangjába rejteni törekszel! hisz lángoló hőnszeretetedet még az barsvármegyei utjelző oszlopok pirosszínű festménye is hirnökli! ennélfogva mély tisztelötünk köszikláján rendületlenül állsz! Szívünkben felállított diadalívek álljanak, miket semmi világhódító hősnek még nem emeltek. Nehogy utóbb kegyelmed példányával látszassunk visszaélni, hála és kegyelet érzetünk hangolyáján bátorkodunk zenélyezni, miszerint ezen méltóságzománczu közkimagasló alakját, az ég boltozattal összeforrt érdemlovgot, a jótétemények nyílt pénztözsdejét, az erények részvénytársulatát, az egyház védvárát, a buzogány jelvényü nemzetiség óriását, koronás fejedelmünk arany kúpját Székelyi Mailáth István főispán urunk ó méltóságát a mindenható Uristen »Mig döntő magyarok népének vére ki nem hül« viruló egészségében éltesse.

*

— A „Jogtudományi Közlöny“ 20. számából. —

A *Pribil-eset* alkalmából Dr. F. L. így okoskodik: »Életet életért, ha két élet egymással conflictusba jön, a végszükség czimén... fel szabad áldozni... Ha tehát a halál az emberi javak közt azon magaslaton állónak fogadjatik el mint az élet, akkor a meghalhatásért is szabad kioltani más életét. Annyi bizonyos: a kire nézve az élet halál, arra nézve a halál élet.«

(A kire nézve a fekete fehér és a fehér fekete: az gyakran gondol zöldet.)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

O. F. Válogatva felhasználjuk. — K—i Albert urnak. Nem kontárkodunk belé. Félre tesszük a jövő hétre, a mikor a legilletékesebb kezekbe kerül. — K. J. (Köszeg.) Köszönet a dicsériáadáért; a küldeményből egyet-mást közölni fogunk. — K. Géza (Budapest.) Nem használhatók. — Nemo II. Követelőző és illetlen hangon irt levelére a neheztelt szerk. üzenetet nem az irta, a kit ön gondol. Az illető nincs Bpsten. Annak pedig a ki a multkori üzenetet irta. semmi kedve önnel feleselni. Irományait ezentúl olvasatlanul fogjuk félretenni. — K. Zs. (Mátészalka.) Gyöngé dolgok. — G. Bertalan urnak. köszönjük. — Alélőülő. Alkalm adtán közölni fogjuk a javát. — Hivatlan vendég. Máskor is legyen szerencsénk. — Miskolcz. Mille remerciements. Fényes dolgok. — Több kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.